

Kovács Annamária textilművész

Nyugdíjas, Göteborgban él, dolgoz, ma is aktív képzőművész. Gyerekeket nevelt, gyárban, majd kórházban dolgozott, fokozatosan talált rá sajátos kifejezési formájára, a varrott kollázsra. Nem pusztán dekoratív patchwork (foltvarrás, foltmozaik) mintákat varr, mint ahogy az megszokott a textillel foglalkozók körében szokásos, hanem, akvarell technikával megfestett, saját képi kompozícióit varja ki, stilizált, leegyszerűsített formában. Egyes munkái talán Réth Alfréd festőművész (1884 - 1966) vegyes technikával készült alkotásaival rokoníthatók. Világos, természetként is szolgáló, bergsjői lakásában, beszélgettünk.

- Mesélj magadról. Hol születted?

- Klagenfurtban, Ausztriában. A háború után aztán Romániában éltünk, az Arad melletti Magyarpécskán. Kolozsváron, 1956-tól 1959-ig a Képzőművészeti Középiskolába jártam festést, szobrászatot és a textilművészetet tanítottak.

Megszerettem az anyagokkal, a textillel való foglalkozást. Érettségi után, Aradon a textilgyárban dolgoztam hat esztendőig, mint graveur - rajzoló. Megtanultam ezt a mesterséget.

- Graveur?
- Gravírozási. A mintát belevésik a hengerekbe, és rányomják az anyagra. Németül šgravur zeichnerinö. Dolgoztam Ausztriában is fél évig, ott élt az apám. 1969-ben kerültem Svédországra.
- Mi készítetted kivándorlásra?
- Hát az anyagiak, és a jövőtlenség. A kilátástalanság készítette kivándorlásra az embereket. S jól jött, hogy az apám Klagenfurtban élt. De ott nem maradtam, egy ismerős Svédországra csalogatott. Svédországban könnyebb volt. Munkát kaptam. Motalan laktam egy évig, s aztán idejöttem Göteborgba. Esti tagozatra jártam három évig, a šreklam tecknareö és šdekorat rözszakra. Egy évig pedig a Domens konstskolába, (művészeti iskola) ahol olajfestést tanultam.
- Mivel kerested kenyered?
- Munkaterápiával. A Lilhagen Kórházban dolgoztam, különböző csoportokat vezettem, rajzolni, festeni tanítottam a betegeteket. Mellesleg alkothattam.
- Kiállítottál is?
- Az első kiállításom 1978-ban volt, a Konstfrämjandetban, Göteborgban. Akvarell kiállításomon tájképeimet, gotlandi képeimet mutattam voltak. Kiseb kiállításokat rendeztem a lakónegyedi könyvtárban, és munkahelyemen. 1992-ben jelentkeztem textilművekkel, a kollázssal.
- Megszámoltad hány kiállításod volt?
- Sok, sok kisebb. Az Ullevi Stadionnál van egy galéria. Ott kétszer is önálló kiállítást rendeztem. 1987-ben és 1988-ban.
- Milyen galéria volt?
- Svéd. Egyszer egy magyar nőt is állított ott ki. Utána olyan helyeken állítottam ki, ami nem került pénzbe.
- Vannak fotóid a kiállításaidról?
- Persze, itt van például a Galaxenben készült, a fiatalok parkjában. Ez a kép pedig tavaly Allégårdban készült a kiállításon. Az újságban is hirdették. Ez meg az Axelhuset, a högsboi könyvtár. Ott is elég sikeres volt a bemutatkozásom.
- Az a munkamódszered, hogy akvarellvázlatokat készítesz, és azután azokat átdolgozod textilbe? Tetszik az, hogy egy másik anyagba átforgatod az elsődleges benyomásodat.
- Igen, felhasználom. Maga az anyagok, vagy a szín, az is inspirál. Szeretem a fákat, meg a köveket. Legtöbb témám a tájról szól. Férjemmel, aki faragó és népi iparművész sokat voltunk kint egy szigeten, ahol gyakran festettem a tájat. Aztán megcsináltam textilben is.
- Ezen az akvarellen egy fjordot örökítettél meg?
- Igen ez a tenger, Björkönél. Ott helyben festettem. Még friss. Szívesen akvarellezek a konyhában. A konyhaasztalon. Egyik munkámat a Familjebostader (Családi Lakók Egyesülete) megvásárolta. Volt itt egy kultúrcsoport a 90-es években Bergsjöben, ahol többen is kiállítottunk. A templomban két varrott munkám látható. Lilhagenben két akvarellt festő csoportot is tanítottam. És a Backa kultúrházban is volt egy tálaltom. Nyugdíjas vagyok tíz éve. Úgy érzem nem jutott elég időm az alkotásra. Most pótolhatom.

A vázákép stílusában